

Nro. 5.

A' FELS. AUSTR. CSASZÁR, ES AP. KIRALY
KEGYELMES ENGEDELMEBÖL.

Indült Bétsböl, Kedden September 19-dik napján,
1809-ik esztendőben.

Frantzia Birodalom.

I. Napoleon Fr. Császár és Olasz Országi Király, a' maga születése és neve napján, ugymint Kis Affzony Havának 15 ikén azokat a' Generálissait, a' kik a' jelenvaló háborúnak kezdetétől fogva magokat mások felett meg különböztették, és egynehány ministereket Printz és Herczegi rangra emelte. Nevezetessen a' Neuchateli Herczeget és a' Fr. Csász. Ármádiának Generálissimusát (Berthier Sándort) Wagrami Printzé; az Auerstädti herczeget (Davoust Marsalt) Eckmühli Printzé; a' Rivoli herczeget (Marsal Massenát) Eszlingeni Printzé; Oudinot Marsalt Reggioi Herczeggé; Macdonald Marsalt Tarentoi Herczeggé tette. A' herczegsége, emeltetett hat Fr. Ministernek ne-

veiket még most meg nem írhattuk hitelesen; Champagni külső dolgokra ügyelő Fr. ministert, és Maret Status Titoknokot kivévén, kik közül az elsőbbet Cadorei, az utolsóbbat Bassanói hercegekké tette, 's mindnyájokat nagy jövedelemmel ajándékozta meg.

Melly nagy buzgosággal viseltessen a' Fr. Nemzet az Ánglusok ellen való hadakozásban, a' többi közt abból is világos, hogy sok koros idejek miatt a' hadi szolgálatról lemondott öreg tisztek a' nemzeti Gardisták közt ismét szolgálatot vettek. Ezek közzül méltó egy Genti születésű Lefebvre nevű 79 estendős öreg tisztet említeni, a' ki 1770 ik estendőben már Kapitány volt, és 64 estendővel ennekelőtte, kadet korában, a' Fontenoi tsata mezőn az Ánglusokkal verekedett. A' Toskánai nagy Herczeg Asszony a' Frantzia Császárnak testvér húga, Napoleon napján 100 kegyes életű hajadont, mennyegzői készülettel, ajándékozott meg. A' Nápolyi mostani Király Joakim Napoleon 10,000 dukatont ajándékozott a' Nápolyi szegények házáinak.

A' múlt Augustus 15-ik napján Schönbrunni fő hadi szállásán következő decretumot adott ki Napoleon Császár. „Mivel ugymond feltettük azt magunkban, hogy a' mi nagy armadiánknak a' Jénai és Weixel mellett esett ütközetekben mutatott hiveségekkel, és vitézségekkel való megelégedésünket örök emlékezetben hagyjuk: arra való nézve azt végezzük, hogy Párisban az új hidon egy 180 lábnyom magaságú Obeliskus építtessék Cherburgi granitból, következő felülirassal: Napoleon Császár a' Frantzia-nemzetnek!

Annak oldalaira azok a' különös vitézi tettek metzessenek fel, mellyek azon két táborozásban nagy ditsőségére szolgáltak Frantzia Országának. Ennek az emlékeztető oszlopnak elkészitetése a' Muzeum Generális Directorára bizattassék, a' belső dolgokra ügyelő minister pedig annak rajzolatját és formáját 1810-ik esztendőnek Januarius első napjáig élönkbe terjessze, leg későbbben 1814-ik esztendőre egészleu el készüllyön. Az erre meg kívántató költség a' magános és különös fundusból vétetődjék.

Nagy Britannia.

A' 16-ik Augustusi Londoni ujság levelek így szólak: „A' mi Spanyol Országban való szere-
tsénk meg változott. Most már a' ministerialis
újság levelek is meg vallyák, hogy Generál Wel-
lesley szövetségeseinkel a' Spanyolokkal és Por-
tugallusokkal együtt meg verettettek. Az ellen-
ség hatalmát meg erőtleníteni igyekezünk, és va-
lamint ennekelötte, úgy most sem kedvezünk sem
a' pénznek, sem a' vérnek. Spanyol, Sziczilia, és
Hollandia országokban armadiákat tartunk, és a'
Statusnak ezen esztendőbeli költsége is 90 millio
font sterlingre tétetik. Mitsoda hafznunk fog
nékünk ebből lenni? Könnyü erre a' felelet, tsak
az el múltakról kell meg emlékezni, 's azokból a'
jelenvalókra következtést tsinálni. Még eddig va-
lamihez kezdettünk a' szárazon, egyben sem ból-
dogúltunk; minden Hatalmasság, melly velünk tar-
tott, meg lakolt érette, minden Napoleon
Császár meg kissebbitetésére tett próbák ötet na-

gyobbá tették. És miért, mivel több hazaiszeretet van ministerjeinkben, mint értelmesség.

A' 15-ik Augustusi Londoni udvari újság levelek, Sir Arthur Wellesley Generál-Lajtnántnak azt a' hivatal szerént való tudósítását, melyet ő Spanyol Országból a' 28-ik Juliusi szörnyű ütközetről, és az egyesült Ánglus-Spanyol-és Portugallus hadi seregeknek megverettésekről a' Kormány székhez küldött vala, a' Londoni Publicummal vóltaképen közlik. Az ő tudósítása szerént, két nap, ugymint Julius 27 és 28-ik napjain az Ánglusok közül a' Generál Stábtól öten, 2 Obristlajtnánt, 1 fő Strázsamester, 7 Kapitány, 15 Lajtinánt, 1 Adjutans, 24 all-tifzt, 4 dobos, 735 köz ember holt meg. Sebbe estek a' Generál Stábtól kilentzen, 20 Obristlajtnánt, 12 fő Strázsamester, 53 Kapitány, 71 Lajtinánt, 34 Zászló tartó, 6 Adjutans, 165 all-tifzt, 16 dobos, 3537 köz ember. El fogattattak, 5 Kapitány, 3 Lajtnánt, 1 Zászló tartó, 15 all-tifzt, 9 dobos, 620 köz ember. Öszveséggel 5367 ember.

A' 12-ik Augustusi Londoni újság levelek szerént Generál Wellesley a' Spanyol insurgenseknek vezérét Cuesta Generáltreá nem vehette, hogy Julius 23-ik napján az ellenséget vele együtt meg támadja, tsak azért, mivel akkor vasárnap vólt; mellyből a' következett, hogy az ellenség minden erejét öszve vonván, Julius 28-ikán szerentsessen meg támadta, 's meg is verte az egyesült Ánglus-Spanyol-és Portugallus seregeket. Generál Blake azon újság levelek szerént most egéfzlen más rendbe fzedi a' kórmánya alatt lévő insurgents serege-

ket, és 60 feltízttet botsátott el a' szolgálatból, a' kiket tudniillik arra alkalmatlanoknak talált.

Egy Ángliai Zsurnálnak 18 ik Augustusi darabjában ezek foglaltatnak: A' Vliessingai erősségben lévő katona őrizetnek nem várt hatalmas ellentállasa, azoknak a' várósoknak, kikötő helyeknek, és hadakozó hajóknak, mellyeknek el foglalását a' mi nagy és igen költséges expeditiónk tárgyazza vala, időt engedett a' magok védelmezésekre. Egy olly ellenségnek jelenlétében az időt el vesztetni, a' ki azt nem szokta, igen nagy hiba. Ha ma hólnap fel adatik is Vliessinga, még is igen nagy akadályra lesznek a' mi hajóseregünknek és ármadiánknek azok a' sok erősségek, mellyek a' Skaldis vizének két partyaít, és Antverpiát fedezik. Mindenik erősségben számos őrizet van, Antverpiában sok fegyver találtatik. Ezen erősségeknak tüze által védelmeztetett két linea fedezi a' Frantzia hajóse-
reget.“

„Ha szinte tsudát tenne is a' mi tengeri erönk, ha szinte bizhatunk is hadi seregeinkben; mindazáltal eleve el láthattyuk, hogy azok azoknak eszközlésekre, a' mellyeket a' mi ministerjeink reájok biztak, elegendők nem lesznek. Mennyi vér nem fog azon erősségeknak ostromlásában folyni? Mennyi derek vitézéinket el nem vesztjük, a' kik arra rendeltettek vala, hogy minket az ellenség megtámadásától védelmezzenek, annak az ellenségnek megtámadásától, a' ki a' hadi szerentséhez szokván, semmi lehetetlenséget nem esmér. Bátor néhány történetekben szerentsesittessenek is a' mi hadi és hajóseregeink; mindazáltal Kis Affzony hólnapjának végéig Antyerpia ostrom alá való rekeresztéséről még

sem lehet gondolkozunk. Mi tehát egy egész hónapot engedünk a' Frantzia Kormányzéknek arra, hogy a' mi hosszú ideig való, és sok költséggel öszve köttetett erőlködéseinket héjába valókká tegye.“

„Nagy szerentsétlenségünkre szolgálna, ha annyi sok esett hibák után is, Európa leg hadakozóbb nemzetének erejét meg útalnánk. A' tapasztalás meg tanított bennünket, mik legyenek a' Fr. nemzeti Gardisták, és mik lehetnek ennekutánna is. Minémü keleptzék készítettnek számunkra? Menyi seregek nem lehetnek a' Skaldisban el rejtetve? Hát nem hátunk megett van e' Hollandia, melly a' maga Német Országban lévő seregeit vissza húzza, és Rosendaeli táborát naponként mind jobban jobban erősíti. Ez a' nép maga Királyát szereti, és mi ezt a' népet töltéseinek által fúrásával fenyegettük. Annak a' környéknek fekvése, mellyet el foglaltunk, a' mi erőnket széllyel oszlattya, a' mellyeket egyen egyen megtámadni, és hátok megékerülni lehet.“

„Ki hozhattya kétségbe, hogy Napoleon ebben a' szempillantatban olly planumot gondol ki, mellynél fogva seregeinket hajóinktól el szakasztya. Talán maga is oda megyen planumának eszközésére, mivel el nem titkolhattjuk, hogy a' mi expeditiúnk a' békességnek tökéletességre leendő vitelét nem hátráltathattya. Ministerjeinknek lassúsága, és álhatatlansága azt a' szemre való hányást mindmeg újítja, a' mivel szövetségeseink őket ekkorig vádolták.“

A' The Statesman nevezetü Londoni Zsur, nál így szól: „Akármint beszélljenek Ministerjeink, s akármint igyekezzenek a' Spanyol Orzági dolgo-

kat szépíteni; de a' valóságot el titkolni semmiképen nem lehet. A' ministerialis újság levelek azt befzéllik, hogy Sir Arthur Wellesley Fr. Marsal Victort, a' maga hátralásában, Julius 23-ik napján, minekelötte ő Cenerál Sebastianival magát öfzve kaptsolhatta volna, utól érte 's meg is verte, és ha segítségére lett volna nékie Cuesta Spanyol Generál ötöt öfzve törte volna. De lehetetlen vólt ezt arra birni, hogy azon napon, melyet ő igen szent napnak tartott, a' fegyverhez nyúljon, 's szerentsét próbállyon. Azonközben Marsal Victort semmi sem tartoztathatta meg útjában, hogy magát magát Sebastiani Generálal öfzve nekaptsolja, 's költsönös erővel az egyesült Ánglus-Spanyol ármadiát a' Sz. Domingói térségen megtámadta, meg verte, 's hátra nyomta. Hire menvén annak Londonba, hogy a' Generál Wellesley és Cuesta hadi seregei Madrid felé marsirozzanak, és hogy Generál Venegas a' Sierra-Morenai hegyekről lement légyen, Spanyol Országának meg szabaditását közel lenni hirdették a' Ministerium baráttyai. Meg nem gondolták, hogy ezt a' keleptzét a' Frantziák vetették nékiek, hogy annál fogva Wellesley és Cuesta vezéreket az Ország belső részébe tsalhassák, 's időt szolgáltassanak Sout Marsalnak arra, hogy nékiek hátok megé mehessen. A' Londoni Publicumnak értelmesebb része ebben a' hirtelenkedő örömben részt venni nem akart, és más pontról szemlélte a' dolgot, attól félvén, hogy hátra fog-nak az Ánglusok nyomattatni, melly meg is való-ságosodott."

A' Londoni ministerialis újság levelek szerént

a' Zelandia ellen ment expeditio, 39, 64 — 110 ágyús linea vagy hadakozó hajóból; 25, 32 — 44 ágyús fregatból; 5 bombardirozó galliotából, 23 ágyúzós salupból; 64, 10 — 24 ágyús korvettekből 's kutterekből, és egynéhány száz szállító nagy és apróbb hajókból állott. Az ezen hajókon volt hadi nép 38,000 emberből állott, úgymint 16 kompanya artilleristákból, mind öszve 2200 emberből, 800 mina ásokból, fántzásokból, és indzsínörökből, 2555 lovasokból, 2900 gyalog gárdistákból; 5629 könnyű gyalogságból, és 32 batallion linea truppokból állott, mellyek 24,000 főre mentek. A' hadi seregek számára 62, 24 fontos; 6, 12 fontos ágyúk, 64 bombis vasüst, 18 haubitza, 68 fontos golyobist vivő karonádok; következésképen 158 darab ágyúk vitetettek. A' munitzioknak száma 8 millio puskatöltésre, 400,000 ágyútöltésre, és lovas artilleriának való 200,000 töltésre mentek. De későbbben is sok ágyú és munitzio küldettek oda. Ez az expeditio 5 millio font sterlingbe (55 millió forintba) került.

Az 5 ik Septembéri Párisból jött tudósítások fzerént ez az igen költséges expeditio fzelnek bortsátván vitorláit a' Vliessingai vizeket el hagyta, a' nélkül, hogy a' Lillói és több erősségek ellen, mellyek Antverpiától még távol vannak, próbát tett volna. Azon Párisi tudósítások fzerént még tsak a' Bätzi erősségben sem hagytak katona örizetet, hanem minekutánna minden ágyukat és munitziós szekereket abból ki vittek volna, onnan ki költöztek, és mingyárt akkor Hollandiai katonaság szállott abba bé.

Spanyol Ország.

„Katalóniából következő tudósítás küldetett Párisba: Generál Pino az Olasz Orzági osztály seregnek vezére, a' Generál Gouviou St. Cyr rendelkezéséhez kepest St. Feliu de Quixols város alá ment, és az ellenséget, a' ki ott mélyen bé sántzolta vala magát, megtámadta, onnan elkergette, 's minden ágyúit elvette. A' 2-ik könnyű gyalog regiment, a' 6-ik linea regiment, és a' Napoleon dragonyos serege nagyon meg különböztették magokat.

Még a' nap Katalóniának Palamos városa ellen küldetett Generál Pino, kinek seregét az ellenség meg sajditván, arra erős tüzet adott, de ő arra semmit sem ügyelvén a' tenger partyára ágyukat vonatott, onnan az ellenséges hajókat a' tengerbe bé üzte, és az ott volt insurgenseket rész szerént öfzve apritatta, rész szerént a' tenger vizébe ugratta. A' városban 16 ágyúk, 's 1000 flinták találtak. Ennek és St. Feliunak el foglaltatása arra nézve igen hasznos, mivel a' zsákmányozó ellenséges hajók ezekbe az apró szigetekbe szoktak tartózkodni. Azt befzéllik a' Madridi magános levelek, hogy a' Fr. seregeknek nagy hasznokra szolgált az, hogy az Ánglus és Spanyol Generálisok egymás közt annyira meg hasonlottak, hogy egymást szálkardra hívták. Az Ánglus vezérek azt hányták a' Spanyol tiszteknek ízemekre, hogy ök a' hadi mesterséget, és az ellenséggel való verekedést tellyességgel nem értik.“

A' 14-ik Augustusi Madridi udvári újság levelek azt tartják, hogy ötöd nappal az előtt

Vanegas Spanyol insurgens Generál, a' ki tudniillik Madridot el foglalni szándékozott, Almonacir mellett táborba szállott, a' ki ellen a' következett napon I. József Király maga vezérelvén egy Fr. corpust, három óra el forgása alatt az ellenséget meg verte, meg győzte, széllyel üzte, 35 ágyúit, 100 munitziós, 's 200 bagázsias szeke-reit, 's egynéhány zászlóit el nyerte, 's 4000 emberét hadi fogságba ejtette. A' tsata piatzon 3000 halva, és több ezer sebbe esve maradtak. Azon Madritti udvari újság levelek azt is beszélik, hogy a' Julius 28 ik napján történt Talavérai verekedésben 10,000 ember holt meg, esett sebbe, és fogságba az Ánglusok közzül. A' Spanyoloknak es Portugallusoknak veszteségek sem vólt kevesebb.

A' Sevillai rendkívül való ujság leveleknek 3 ik Juliusi darabjából, egy olly levelet vett által a' Madritti hivatal fzerént való újságoknak ki adója, mellyet insurgens Generál Blake, a' Sevillai Jun-tának előülőjéhez küldött vala, és a' mellyben az insurgensekenn történt fzeréntsétlenségnek okait előfzámlyá. Az en Excellentziádhoz Junius 18 ik napján küldött levelemben, úgy mond, előbeszél-lettem a' Belchite mellett esett verekedésnek fzeréntsétlen kimenetelét, mellynek gyalázatos következéseit sem nékem, sem az én vezérlesem alatt lévő tiszteknek tulajdonítani nem lehet. Egy nappal annakelőtte arról tudositottam Excellentziádat, hogy előre el lattam az ellenségnek réánk léendő rohanását, de hogy tellyes remenyseggel vagyok 's lehetek az eránt, hogy őket vissza verhetem; de kepzélhettem e' valaha, hogy a' katonák minden verekedés nélkül el fussanak; hogy a' pattantyusok

egy olly helyben lévén, mellyben az ellenséges armádiától semmit sem lehetett félni, minden puska-lövés nélkül ágyúikat el hagyják, és hámulásra méltó felénkséggel kötelességeiket általhágják. Belchite varosa (Arragoniában) minden felől hozzájárulhatatlan hegyektől vétetik körül, a' ki azt el foglallya, semmit sem félhet a' lovasságtól, és a' megtámadó résznek nagy veszedelme nélkül lehetetlen ötet megtámadni, és Sz. Barbara felé mindenkor bátran vissza vonhattya magát."

„Arra való nézve a' Puyoi remete lakhelyet és a' Kalvária tetőket két regementel el foglaltattam, és balkezek felől ágyúkat vonattam ki; a' portázók az olajfákkal tellyes völgyekben kiterjeszkedtek, a' lovasság pedig a' gyalogságtól segítettvén a' Segoviai országos úton állott. Egy izámos emberekből álló tártalék sereg Sz. Barbara mellett vigyázott, a' honnan minden felé fordulhatott, a' hova a' szükség kívánta, végtére az ágyuzó sereg armadiánkat mind a' megtámadásban, mind a' hátrálásban segíthette."

„Az ellenség minket balszárnyunkon tamadott meg, 's egynéhány agyulövést tett is reánk, melly által 4 vagy 5 emberünk meg is öletett. Midőn az ártillériánk az ellenség tüzét hathatossan visszonozta volna, egy regementünk futni kezdett, más is követte, és minden puska-lövés nélkül el hagyták megvehetően állásokat; egyedül a' Generálisok és a' tisztek maradtak a' tsata piaczon, 's fájdalommal kellett nékiek nézni azt, hogy minden fegyverét, tábori eszközeit, bagazsiáját, és minden készületeit az armádia minden verekedés nélkül el hagyta, sokára lehetett 400 embert öszve

gyűjtenünk, és az ellenség eleibe állítanunk. Seregeinknek mind eleségek, mind tabori eszközök elegendő volt. Ez az egy gondolat vigasztal engemet, hogy én semmit el nem mulattam, a' mi katonáimnak győzedelmet, és ditsőséget szerezhetett volna. Héjába hireztetik a' félénkek, hogy az ellenséghez az ütközetet meg előzött napon 15000 főből álló segítő sereg érkezett volna. Lelkem esméretére mondhatom, az én embereimnek gyalázatos futásokat egyedül az ő félénkségeknek tulajdoníthatom, mellynek példáját a' hadakozásokról irt krónikákban találni nem lehet. Fajdalommal mondtam meg az igazságot; de úgy hiszem, hogy én azt mint olly Generális, a' kihez egész bizodalommal viseltetik a' Kormányfő, minden kémélés nélkül köteles voltam meg mondani. X e r c a b ó l S z. I v á n H a v á n a k 22. i k n a p j á n 1809 e f z t. Blake Joakim."

S v é c z i a O r f z á g.

Az ezen Országbeli Ministereknek fizetések következőképen van reguláztatva. A' külső dolgokra ügyelő Status Minister fizetése 6000 tallerra, vagy 9000 forintra, a' mellyből 3000 taller, asztalra való pénz; a' törvényes dolgokra ügyelő Státus Ministeré 5000 tallerra, mellyből 2000 taller asztalra való; egy Status Tanátsosé 3500 tallerra, mellyből 1500 asztalra való; egy törvényes Tanátsosnak 2500, mellyből 1000 taller asztalra való.

A' Svéciai új Constitutionnak további folytatása.

24. T z i k. Minden ötödik esztendőben öszve

gyűlnek az Ország Rendei ezen Constitutiónak ereje fzerént, és minden Országgyűllésének végezetével meg fogják azt határozni, mikor gyűllyenek ismét öszve. Mindazáltal hatalma leszen a' Királynak a' rendkívül való esetekben az Ország Rendeit öszve hívni. Az Ország gyűllése, ha rendkívül való akadályok elő nem adják magokat, mindenkor a' fő városban fog tartatódni.

25. Valamint a' három világi Rendeknek szószollóit, úgy a' paraszt Rendnek Titoknokját is a' Király nevezi ki; a' Predikatori Rendnek szószollója mindenkor az akkori Érsek.

26. Mihelyt el kezdődik az Országgyűllése, mindjárt hat Commissiot választanak ki a' Rendek, mellyek minekelötte a' Rendeknek közönséges gyűllésében valamelly tárgy végképen meg határozatódna, 's bé vétetödne, azt meghánnyak vetik, 's arról magok értelmeket adják.

27. Hogyha egy különös titkos Gommissiót kíván a' Király a' vegre, hogy avval olly tárgyakat fontollyon meg, mellyek az előbbi Commissiókhoz nem tartoznak, válaszák azt ki a' Rendek, mellynek mindazáltal semmi hatalma ne legyen a' meghatározásra. A' Király jelenlétében semmi végzéseket nem tesznek az Ország Rendei.

28. Enyedül az Ország Rendeitől íog a' közönséges adónak az Ország gyűllésében való meghatározása függeni; illyenkor a' Statusnak állapotját minden részeiben kinyilatkozattatya a' Király, és a' bévétetendő segedelem pénzről is számot ad.

29. Minden Ország Rendeitől meg igirt jövedelmek a' Király szabad rendelése alá tétetnek, 's azokat arra fordithattya, a' melly végre rendeltet

tek; hogyha hiba történik az ígirt summának ki-
sáfarlásában, a' Status Tanács az ellen protestál, és
emlekezetben fogja azt hozni, a' mit ez eránt az
Ország Rendei végzettek.

30. Az eleve el nem látott esetekre nézve két
summa tétetődik fel, az első a' Királynak, ha ő a'
Status Tanács javaslására azt a' Status szükségeinek
ki pótolására elkerülhetetlenül szükségesnek itili; a'
másikat, ha hirtelen háború támadna, az Ország
bankojából kell ki venni, mindazáltal a' Státusnak
meg petsételt rendelkezéseit fel nem szakaszthattya a'
Király, míg az Ország Rendeinek öszve gyűjtetése
a' fő város templomaiban ki hirdettetik.

31. Valamint ennekutánna, úgy ezután is a'
Rendek garantirozása, az az, magokra való vállalása
alatt leszen a' Bank, a' kiknek megegyezések nélkül
a' Király semmit költsön fel nem vehet, semmi ko-
ronához tartozó jószágot, ávagy mást illyet el nem
adhat, el nem zálogosithat, vagy masnak nem adhat.

32. Soha és semmi féle módon el ne szakasz-
tassék az Orzágtól annak valamely részze.

33. Ebben a' Constitutióban és a' több funda-
mentomos törvényekben semmi változások nem té-
tetődhetnek a' Királynak és az Ország Rendeinek
költsönös megegyezések nélkül, sőt a' Karoknak és
Rendeknek közönséges gyűllésekben még tsak kér-
désben sem lehet azt venni, hanem elsőben is a' con-
stitutionalis Commissionál kell arról jelentést tenni.
Hogyha ez a' Commissio helyesnek es hasznosnak
talállya azt, az Ország Rendei eleibe terjeszti, de
még akkor sem lehet azon Országgyűllesben hanem
az azután következendöben arról végezést hozni.

34. Az Ország fundamentomos törvényei közzé

számláltatnak : ez a' Constitutio , nem különben , az az Országgyűlésében az örökösségről (Successióról) es nyomtatásbeli szabadságról tétetett intézetek , mellyek a' jelenvaló országias formájának principiu- maival meg egyezöleg , a' Királynak és a' Rendeknek költsönös megegyezésekből azon Országgyűlésében meg határoztatik.

35. A' Polgári, Föbenjáró , és Egyházi törvényeket csak az Ország Rendei és Király változtathatták meg , költsönös meg egyezéssel , nem pedig egyik vagy a' másik rész maga.

F o l l y t a t á s á t m á s z o r .

J e l e n t é s .

Annak a' héjánosságnak néminémüképen leendő ki potolása végett , melly a' Frantzia hadi seregeknek , a' múlt Pünköst Havának 10 ik napján ezen Csász. Rezidentziába lett bé jövételek , és a' Frantzia Kormányfzéknek parantsolattya szerint minden posta utaknak bé zároltatások miatt , a' Magyar Kurir újságoknak egynéhány hétig tartó meg szünesek miatt esett , a' múlt Kiss Affzony Havának 22 ik napjától fogva , mind azoknak a' tisztelt Olvasóinknak , a' kik ezen folyó 1809 ik esztendőnek feiére a' Magyar Kurir taksaját egész vagy fél esztendőre le fizették , újságainkat minden különbség nélkül mindnyájoknak meg küldöttük , és ezen folyó Sz. Mihály Havának vegezetéig meg is fogjuk küldeni. De mivel itten a' jelenvaló szomorú és szoros környülállások miatt mindenféle dolognak és portékának , kövétézképen a' papirosnak az arra és a' nyomtató legényeknek 's expeditoroknak a' fizetések is nagyon meg öregbitetett : arra való nézve

magunk nagy kárunk nélkül September végénél tovább azoknak, a' kik ezen esztendőnek második felére semmit sem fizettek, újság leveleinkel nem szolgálhatunk.

Arravalónézve, a' kiknek ezen mi mind a' két Magyar Hazában közönséges betsben és kedvességben volt, de a' jelenvaló háborus környülállások közt három holnapnál valamivel tovább meg tsökkent újság leveleinknek e' folyó esztendőnek negyedik fertalyában való olvasására kedvek és fzándékok vagyion, azoknak egy fertaly esztendőre eső takláját, 3 forintokban és 30 krajtzárban, a' már tudva lévő úton és módon, az ide való Csász. Udvari leg főbb Posta Hivatal kezéhez szolgáltatni ne terheltessenek. Sok olly ritka környülállások fordulhatnak itt elő, a' mellyeket más újság levelekben, vagy tellyességgel fel nem lehet találni, vagy későbbben esnek az olvasó Publicumnak tudtára.

Végezetre ismét jelentem, hogy mivel a' rendes Censor Úr jelen nem lévén a' most itt lévő Fr. Kormányfzéknek parantsolatja fzerént újságainkat Német nyelvre által fordítani, 's azokat nyomtatásban a' mostani Policia Minister szoros censuraja alá botsítani kentelenek vagyunk, e' pedig kettős munkát kíván, addig mig az idök kedvezőbbek lesznek, egy arkusnál többel tisztelt Olvasóinknak nem szolgálhatunk. De talán ez is meg lehetne, ha író társomnak innen lett el menetele miatt az egész teréh magamon nem fekünne. Ir tam Bécsben Sz. Mihály Havának 19-ik napján, 1809 ik esztendőben.

Doct. Decsy Sámuel,
a' Magyar Kurirnak elsőbb Irója.